Subota, 23.05.2015.g.

Nastavljam navoditi prekrasne misli i spoznaje španjolskog pisca

FRANCISCA FERNANDEZ-CARVAJALA iz trećeg, od njegova četiri

sveska knjige RAZGOVARATI S BOGOM, koji sadržava meditacije za

svaki dan u godini gdje piše o DAROVIMA DUHA SVETOGA.

"DAR JAKOSTI

Duh Sveti daje duši potrebnu jakost da bi svladala zaprjeke i

vršila krjeposti.

Gospodin od nas očekuje junaštvo u malome, u svakodnevnom

izvršavanju dužnosti našega staleža.

Jakost u redovnom životu. Sredstva koja pospješuju djelovanje

ovoga dara.

I) Povijest izraelskog naroda pokazuje stalnu Božju zaštitu. Poslanje onih

koji su ga morali stalno voditi i čuvati do dolaska u Obećanu zemlju

nadvisuje ljudske snage i mogućnosti. Kada Mojsije tumači Gospodinu da

se nije sposoban pojaviti pred faraonom i osloboditi Izraelce od Egipta,

Gospodin mu kaže: "Ja ću biti s tobom." Ta ista Božja pomoć zajamčena

je i prorocima i svima onima koji primaju posebna zaduženja. U

hvalospjevima o djelovanju milosti, ovi uvijek priznaju da su samo

snagom, koju su dobili od Boga, mogli ispuniti do kraja svoj zadatak.

Psalmi ne prestaju uzvisivati zaštitničku Božju snagu: Jahve je "Stijena

Izraela", njegova snaga i sigurnost.

Gospodin obećava apostolima – stupovima Crkve – da će se obući u "silu

odozgor". Isti Tješitelj djelovat će u Crkvi i u svakome od njezinih članova

do svršetka svih stoljeća.

Nadnaravna krjepost jakosti i posebna Božja pomoć, neophodne su kršćaninu za borbu i pobjeđivanje zaprjeka koje se svakodnevno javljaju u njegovoj unutarnjoj borbi, da bi svakim danom sve više ljubio Gospodina i ispunjavao svoje obveze. Ovu krjepost usavršava DAR JAKOSTI, koji ubrzava i olakšava djela uzvraćanja.

U mjeri u kojoj čistimo svoje duše i poslušni smo djelovanju milosti,

svatko može kazati, kao sveti Pavao: "Sve mogu u Onome koji me jača!"

Pod djelovanjem Duha Svetoga, kršćanin se osjeća sposobnim za najteža

djela i podnosi najteža iskušenja iz ljubavi prema Bogu. Duša, ganuta

ovim darom, ne pouzdaje se u vlastite snage, jer nitko više od nje, ako je

ponizan, nije svjestan njezine vlastite slabosti i nesposobnosti za izvede

do kraja svoj zadatak posvećenja, kao i plan za koji ju je Gospodin

predodredio u ovom životu; ali na poseban način, u najtežim trenucima,

čuje kako joj Gospodin govori: "Ja ću biti s tobom." Tada se usuđuje reći:

"Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? …Tko će nas rastaviti od ljubavi

Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao?

Mač? … U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas

uzljubi. Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni

sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor

neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu

našemu." (*Rim 8,31-39)* Ovo je izljev jakosti i optimizma koji se oslanja

na Boga.

Prepustimo li Tješitelju svoj život, naša sigurnost neće imati

granica. Tada ćemo potpuno shvatiti da Gospodin izabire

slabost, "neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog …, da se ni

jedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom", i da traži od svoje

djece samo dobru volju da sa svoje strane učine što mogu kako

bi On ostvario čudesa milosti i milosrđa. Tako se ništa ne čini

preteškim, jer se svemu nadamo od Boga, i ne pouzdajemo se

potpuno ni u jedno ljudsko sredstvo, nego u Gospodinovu milost.

Duh jakosti donosi našoj duši obnovljenu snagu pred

zaprjekama, unutarnjim i vanjskim, da vršimo krjeposti u svojoj

sredini i u svojim poslovima.

II) Predaja pridružuje DAR JAKOSTI blaženstvu "gladnih i žednih

pravednosti". Žarka želja da služimo Bogu unatoč poteškoćama, upravo je

ta glad koju Gospodin izaziva u nama. On je tu izvodi i sluša, kao što je

kazao Danijelu: "Dođoh da te poučim … Ti si miljenik" (Dn 9,23)

Ovaj dar u duši poslušnoj Duhu Svetomu proizvodi žarku želju

za rastom u svetosti, da ne posustane pred zaprjekama i

poteškoćama. Sveti Toma kaže da moramo žudjeti za ovom svetošću

tako da "se nikada ne osjećamo zadovoljni u ovome životu, kao što se

nikad ne osjeća zadovoljan škrtac."

Primjer svetaca potiče nas vršimo našu zadaću rastući u sve većoj

odanosti prema Bogu, ljubeći Ga više kad su poteškoće jače, potvrđujući

našu želju za svetošću, ne dopuštajući da nas obuzme obeshrabljenost

ako nedostaje sredstava za apostolat ili, ako ne uspijemo barem prividno

dostići ciljeve poboljšanja koje smo si zadali. Sveta Terezija je ovako

napisala: "Kažem da je od velike važnosti … velika i jako čvrsta odlučnost

da se ne stane, dok se ne dođe do nje (svetosti), ma što bilo, ma što se

dogodilo, mučilo se koliko mu drago, neka mrmlja tko hoće, makar ne

došla tamo, makar umrla na putu ili ne imala hrabrosti za napore koji su

na njemu, pa makar potonuo svijet."

Krjepost jakosti, usavršena po daru Duha Svetoga, daje nam da svladamo

zaprjeke na koje ćemo, na ovaj ili na onaj način, nailaziti na putu svetosti,

ali ne dokida vlastitu slabost ljudske naravi, strah od opasnosti, strah od

boli, od mučenja.

Jaka osoba može iskusiti strah, ali ga nadvlada zahvaljujući

ljubavi. Zato što ljubi, kršćanin se može suočiti s najvećim

opasnostima, premda osjećajno osjeća odbojnost i otpor, ne

samo na početku nego i čitavo vrijeme dok traje kušnja ili dok

se ne postigne ono što se ljubi. Jakost ne izbjegava uvijek

klonulost, opadanje snaga, što je odlika sve stvorene prirode.

Ova krjepost vodi do dragovoljnog davanja života u svjedočenju vjere,

ako to Gospodin zatraži. Mučenička smrt je najveći čin jakosti i Bog ju je

tražio od mnogi vjernika tijekom povijesti Crkve. Mučenici su bili – i jesu

– kruna Crkve, i još jedan dokaz njezinog božanskog podrijetla i svetosti.

Svaki pravi kršćanin spreman je dati svoj život za Krista, ako to

okolnosti zahtijevaju. Duh Sveti tada će dati snage i hrabrosti

za suočenje s ovom najvećom kušnjom. Ipak, od nas se najčešće

traži junaštvo u malome, u svakodnevnom izvršavanju vlastitih

obveza.

Svakoga dana potreban nam je DAR JAKOSTI jer svakoga

dana vježbamo ovu krjepost radi pobjeđivanja vlastitih hirova,

sebičnosti i udobnosti.

Moramo biti jaki u sredini koja će često biti različita od nauka

Isusa Krista, pobijediti ljudske obzire, jednostavno, ali pravim

riječima, svjedočiti o Gospodinu, kao što su to činili apostoli.

III) Ustrajno molimo za DAR JAKOSTI da svladamo otpor

prema izvršenju dužnosti koje su teške, da se suočimo s

redovnim zaprjekama svačijeg života, da strpljivo podnosimo

bolest kada se pojavi, da ustrajemo u dnevnom poslu, da

budemo postojani u apostolatu, podnosimo svako protivljenje

vedrinom i nadnaravnim duhom.

Trebamo moliti za ovaj dar jer ćemo po unutarnjoj snazi

zaboraviti na sebe i više gledati one uz nas, umrtvit ćemo želju

za privlačenjem pozornosti, služit ćemo drugima, a da oni to

jedva primijete, svladat ćemo nestrpljivost, nećemo biti previše

zaokupljani vlastitim potrebama i poteškoćama, nećemo se

žaliti zbog protivljenja ili bolesti, mrtvit ćemo svoju maštu

odbijanjem nekorisnih misli …

Potrebna nam je jakost u apostolatu da bismo govorili o Bogu bez straha,

ponašali se uvijek kršćanski bez obzira na suprotnost sredine u kojoj

vlada poganski duh, ispraviti bratskom opomenom ono što treba… Jakost

je potrebna kako bi se prikladno izvršile vlastite dužnosti: bilo da se

velikodušno pomogne onima koji na neki način ovise o nama, bilo da

uljudno tražim nešto, ali se potrebnom odlučnosti … DAR JAKOSTI

postaje rada jaka protustruja mlakosti, koja bi nas dovela do površnosti i

lagodnosti.

DAR JAKOSTI nalazi u poteškoćama izvanredne uvjete za rast i

podupiranje ako u takvim okolnostima ostanemo blizu Gospodinu.

"Stabla koja rastu u zasjenjenim mjestima zaštićenim od vjetra, premda

se izvana razvijaju naoko snažno, u stvari postaju slaba i krhka i lako i

ranjava bilo što. Međutim, stabla koja rastu na vrhovima najviših planina,

koja tuku mnogi vjetrovi i stalno su izložena nepogodama, udaraju ih jake

oluje i pokrivaju česti snjegovi, postaju jača od željeza." (*SVETI IVAN*

ZLATOUSTI)

Ovaj se dar postiže po poniznosti – prihvaćajući vlastitu slabost

– ali utječući se Gospodinu molitvom i sakramentima.

Sakrament potvrde ojačava nas da bismo se borili kao *milites Christi*,

Kristovi vojnici. Pričest je "hrana jakih", obnavlja nam snagu; ispovijed

nas jača protiv grijeha i iskušenja. U posljednjoj pomasti Gospodin daje

pomoć svojima za posljednju bitku, onu u kojoj se odlučuje o vječnosti,

zauvijek.

Duh Sveti je drag i mudar Učitelj, ali i zahtjevan, jer ne daje

svoje darove ako nismo spremni podnijeti križ i uzvraćati na

Njegove milosti."

Još jednom navodim neke misli koje su me posebno dirnule:

Nadnaravna krjepost jakosti i posebna Božja pomoć, neophodne

su kršćaninu za borbu i pobjeđivanje zaprjeka koje se

svakodnevno javljaju u njegovoj unutarnjoj borbi, da bi svakim

danom sve više ljubio Gospodina i ispunjavao svoje obveze. Ovu

krjepost usavršava DAR JAKOSTI, koji ubrzava i olakšava

djela uzvraćanja.

Prepustimo li Tješitelju svoj život, naša sigurnost neće imati

granica. Tada ćemo potpuno shvatiti da Gospodin izabire

slabost, "neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog …, da se ni

jedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom", i da traži od svoje

djece samo dobru volju da sa svoje strane učine što mogu kako

bi On ostvario čudesa milosti i milosrđa. Tako se ništa ne čini

preteškim, jer se svemu nadamo od Boga, i ne pouzdajemo se

potpuno ni u jedno ljudsko sredstvo, nego u Gospodinovu milost.

Jaka osoba može iskusiti strah, ali ga nadvlada zahvaljujući

ljubavi. Zato što ljubi, kršćanin se može suočiti s najvećim

opasnostima, premda osjećajno osjeća odbojnost i otpor, ne

samo na početku nego i čitavo vrijeme dok traje kušnja ili dok

se ne postigne ono što se ljubi. Jakost ne izbjegava uvijek

klonulost, opadanje snaga, što je odlika sve stvorene prirode.

Svaki pravi kršćanin spreman je dati svoj život za Krista, ako to

okolnosti zahtijevaju. Duh Sveti tada će dati snage i hrabrosti

za suočenje s ovom najvećom kušnjom. Ipak, od nas se najčešće

traži junaštvo u malome, u svakodnevnom izvršavanju vlastitih

obveza.

Svakoga dana potreban nam je DAR JAKOSTI jer svakoga

dana vježbamo ovu krjepost radi pobjeđivanja vlastitih hirova,

sebičnosti i udobnosti.

Moramo biti jaki u sredini koja će često biti različita od nauka

Isusa Krista, pobijediti ljudske obzire, jednostavno, ali pravim

riječima, svjedočiti o Gospodinu, kao što su to činili apostoli.

Ustrajno molimo za DAR JAKOSTI da svladamo otpor prema

izvršenju dužnosti koje su teške, da se suočimo s redovnim

zaprjekama svačijeg života, da strpljivo podnosimo bolest kada

se pojavi, da ustrajemo u dnevnom poslu, da budemo postojani

u apostolatu, podnosimo svako protivljenje vedrinom i

nadnaravnim duhom.

Trebamo moliti za ovaj dar jer ćemo po unutarnjoj snazi

zaboraviti na sebe i više gledati one uz nas, umrtvit ćemo želju

za privlačenjem pozornosti, služit ćemo drugima, a da oni to

jedva primijete, svladat ćemo nestrpljivost, nećemo biti previše

zaokupljani vlastitim potrebama i poteškoćama, nećemo se

žaliti zbog protivljenja ili bolesti, mrtvit ćemo svoju maštu

odbijanjem nekorisnih misli …

Ovaj se dar postiže po poniznosti – prihvaćajući vlastitu slabost

– ali utječući se Gospodinu molitvom i sakramentima.

Duh Sveti je drag i mudar Učitelj, ali i zahtjevan, jer ne daje

svoje darove ako nismo spremni podnijeti križ i uzvraćati na

Njegove milosti.

O, DOĐI STVORČE, DUŠE SVET, POHODI

DUŠE VJERNIKA!

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI LJUBLJENI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.